

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Santa Cruz de Tenerife (Hiszpania) w dniu 8 czerwca 2016 r. – Dragados S.A./ Cabildo Insular de Tenerife

(Sprawa C-324/16)

(2016/C 305/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Santa Cruz de Tenerife

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dragados S.A.

Strona pozwana: Cabildo Insular de Tenerife

Pytania prejudycjalne

Mając na uwadze przepisy art. 4 ust. 1, art. 6 i 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/7/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ⁽¹⁾ w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych:

- 1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależnić uzyskania spłaty głównej kwoty długu od zrzeczenia się odsetek za opóźnienia w płatnościach?
- 2) Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może uzależnić uzyskania spłaty głównej kwoty długu od zrzeczenia się kosztów odzyskiwania należności?

W razie odpowiedzi twierdzącej na oba pytania,

- 3) Czy dłużnik, gdy jest nim instytucja zamawiająca, może powołać się na autonomię woli stron w celu uniknięcia obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienia w płatnościach i kosztów odzyskiwania należności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 czerwca 2016 r. – Industrias Químicas del Vallés, S.A./Administración General del Estado i Sapec Agro, S.A.

(Sprawa C-325/16)

(2016/C 305/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Industrias Químicas del Vallés, S.A.

Strona pozwana: Administración General del Estado i Sapec Agro, S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy ustanowiony w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2010/28/UE ⁽¹⁾ termin zawarty w wyrażeniu „w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r.” oraz w użytym w akapicie drugim tego samego przepisu i dotyczącym również dnia 31 grudnia 2010 r. wyrażeniu „[p]rzed upływem tego terminu” pozostający w związku z sześciomiesięcznym terminem, o którym mowa w motywie 8 tej dyrektywy, jest terminem zawitym ze względu na cel realizowany przez system ustanowiony dyrektywą Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ z dnia 15 lipca 1991 r. i państwa członkowskie nie mają żadnej możliwości jego przedłużenia, skutkiem czego jego bieg obliczany jest na podstawie tej dyrektywy?

2. Na wypadek gdyby uznano, że wspomniany termin może zostać przedłużony, czy przyjęcie decyzji w tym przedmiocie nie podlega żadnym szczególnym ograniczeniom proceduralnym dotyczącym przyznawania terminów i ich przedłużania, czy też, ze względu na to, że wydanie tej decyzji stanowi uprawnienie państw członkowskich, mogą one termin ten przedłużyć na warunkach określonych w prawie krajowym ze względu na to, że są one adresatami przepisów proceduralnych określonych w art. 3 ust. 1 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2010/28/UE z dnia 23 kwietnia 2010 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej metalaksylu jako substancji czynnej (Dz.U. 2010 L 104, s. 57).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, s.1, polskie wydanie specjalne: Rozdział 03 Tom 011 s. 332-367).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 10 czerwca 2016 r. – Marc Jacob/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-327/16)

(2016/C 305/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Jacob

Druga strona postępowania: Ministre des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r. ⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku operacji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, mechanizmu odroczenia opodatkowania przewidującego, że – w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą zdarzenie powodujące opodatkowanie wartości dodanej następuje w roku jej uzyskania – wartość dodana wymiany zostaje stwierdzona i rozliczona przy okazji operacji wymiany papierów wartościowych i zostaje opodatkowana w roku, w którym następuje zdarzenie kończące odroczenie opodatkowania, jakim może być w szczególności zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie?
- 2) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r. powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku operacji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, opodatkowania wartości dodanej wymiany papierów wartościowych – przy założeniu, że podlega ona opodatkowaniu – przez państwo zamieszkania podatnika w momencie operacji wymiany, chociaż podatnik ów, w dniu zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy okazji tej wymiany, w którym wartość dodana wymiany zostaje faktycznie opodatkowana, przeniósł swoje miejsce zamieszkania dla celów finansowych do innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Albacete (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2016 r. – José Luís Núñez Torreiro/Seguros Chartis Europe S.A.

(Sprawa C-334/16)

(2016/C 305/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Albacete